

Dosarul nr.3ra-1173/22
2-21027953-01-3ra-09112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciunea, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Servicii Publice,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Vasyliiev Dmytro împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea actelor
administrative și obligarea examinării cererii de dobândire a cetățeniei prin recunoaștere,
împotriva deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a casat
integral hotărârea din 04 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și s-a
emis o decizie nouă de admitere a acțiunii depusă de Vasyliiev Dmytro,

c o n s t a t ă :

La 23 februarie 2021, Vasyliiev Dmytro a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ, împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la
anularea actelor administrative și obligarea examinării cererii de dobândire a cetățeniei
prin recunoaștere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 16 iulie 2019 a depus cerere la
Agenția Servicii Publice, prin care a solicitat dobândirea cetățeniei Republicii Moldova
prin recunoaștere în temeiul art.12 alin.(2) lit.d) din Legea cetățeniei nr.1024/2000.

Prin scrisoarea nr.02-2/210838 din 15 noiembrie 2019, Agenția Servicii Publice i-a
comunicat că examinarea cererii privind dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin
recunoaștere a fost suspendată pe un termen de 30 de zile pentru prezentarea unor
documente suplimentare care să confirme domicilierea lui pe teritoriul Republicii
Moldova în perioada 23 iunie 1990 – până în prezent. Cu răspunsul respectiv a luat
cunoștință la 14 decembrie 2019.

Concomitent, la 16 noiembrie 2019, a fost telefonat de către un angajat al Agenției
Servicii Publice care i-a comunicat aceiași informație ca și în răspunsul din 15 noiembrie
2019. Totodată, i s-a explicat că dacă nu va prezenta documentele solicitate în termenul
stabilit, i se va refuza în admiterea cererii.

La 19 noiembrie 2019, Agenția Servicii Publice, întru verificarea unor aspecte la examinarea cererii sale, a făcut interpelare către Direcția generală a serviciului migrației de stat din regiunea Odessa, Ucraina, în vederea confirmării/infirării înregistrării la domiciliul său pe teritoriul Ucrainei, fiind suspendată repetat examinarea cererii până la recepționarea răspunsului de la autoritatea publică din regiunea Odessa, Ucraina. Despre faptul dat, pârâta i-a comunicat prin scrisoarea nr.02-211038 din 25 noiembrie 2019.

La 30 noiembrie 2019, în termenul stabilit de Agenția Servicii Publice, a prezentat documentele suplimentare solicitate de către ultima.

Cu toate acestea, contrar art.81 alin.(1) din Codul administrativ, precum și în lipsa unui răspuns din partea autorităților competente din Ucraina, și fără să se țină cont că procedura administrativă era suspendată, la 09 decembrie 2019, Agenția Servicii Publice prin decizia (răspunsul) nr.ASP 02-2/211518 i-a respins cererea, motivând că nu se atestă temeiuri de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere în baza art.12 alin.(2) lit.d) din Legea cetățeniei, deoarece el nu a domiciliat legal, obișnuit și continuu pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 23 iunie 1990 – până la data depunerii cererii. În special, a remarcat că, dânsul în perioada anilor 1991 – 1996 a domiciliat pe teritoriul Ucrainei în legătură cu efectuarea studiilor universitare superioare de zi la Institutul Național Politehnic din Odessa, fapt ce rezultă din adeverința nr.01/510 din 20 noiembrie 2019, carnetul de muncă și certificatul nr.395/84 din 22 noiembrie 2019 eliberat de instituția de învățământ respectivă. Totodată, i s-a explicat că are dreptul să dobândească cetățenia Republicii Moldova în temeiul art.17 alin.(1) din Legea cetățeniei Republicii Moldova la întrunirea condițiilor naturalizării prevăzute de lege.

La 10 decembrie 2019 și 14 decembrie 2019 s-a adresat Agenției Servicii Publice cu cereri, solicitând să i se dea explicații referitor la încălcarea prevederilor art.81 alin.(1) din Codul administrativ în procesul examinării cererii sale.

La 14 decembrie 2019, Agenția Servicii Publice i-a prezentat răspunsul (decizie) de refuz vizat supra, care, însă, nu conținea o dată și număr de înregistrare, cu informații de contact vădit-inexacte ale instituției respective.

La adresările sale, Agenția Servicii Publice i-a refuzat să-i dea o copie a deciziei nr.02-2/211518 din 09 decembrie 2019 întocmită în modul prevăzut de lege, prin ce i-a încălcat dreptul de acces la informații.

Reclamantul consideră că, refuzul Agenției Servicii Publice privind acordarea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere în temeiul art.12 alin.(2) lit.d) din Legea cetățeniei nr.1024/2000, este neîntemeiat și ilegal, deoarece a fost emis cu încălcarea prevederilor art.20 lit.a) din Convenția Europeană cu privire la cetățenie, art.38 alin.(1) și (3) și art.39 alin.(1) din Codul civil, pct.104 lit.(f) și pct.101 din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.125 din 18 februarie 2013, art.81 alin.(1), art.92 alin.(2) art.120 alin.(1) lit.d) și h) din Codul administrativ și ale art.17 din Constituția Republicii Moldova.

Vasyliiev Dmytro a notat că, la 20 decembrie 2019 și 23 decembrie 2019, Agenția Servicii Publice i-a expediat răspunsurile nr.426 și nr.11970, la cererile sale din 10 decembrie 2019 și 14 decembrie 2019.

Nefiind de acord cu soluția pârâtei, la 24 decembrie 2019, s-a adresat Agenției Servicii Publice cu cerere prealabilă înregistrată cu nr.V-317, solicitând anularea deciziei de refuz nr.ASP02-2/211518 din 09 decembrie 2019 privind acordarea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere.

Prin răspunsul nr.11970 din 02 ianuarie 2020, oferit la cererile sale din 10 decembrie 2019 și 14 decembrie 2019, Agenția Servicii Publice i-a respins solicitările din lipsă de temei legal.

La 02 ianuarie 2020, s-a adresat repetat Agenției Servicii Publice.

Prin răspunsul nr.02-V-317 din 15 ianuarie 2020, pe care l-a recepționat la 18 ianuarie 2020, Agenția Servicii Publice i-a respins cererea prealabilă din 24 decembrie 2019.

Reclamantul consideră ca fiind eronată concluzia de refuz a pârâtei întemeiată pe faptul precum că, în perioada anilor 1991 – 1996 el a domiciliat pe teritoriul Ucrainei în legătură cu efectuarea studiilor la Institutul Politehnic din Odessa, neavând un suport probatoriu veridic destul de justificativ, în situația în care nu a parvenit niciun răspuns de confirmare sau infirmare din partea autorităților competente din Ucraina.

De altfel, refuzul autorității emitente este bazat pe niște afirmații false, neverificate, cu privire la niște fapte care nu au o bază probatorie suficient de justificativă.

În opinia reclamantului, refuzul Agenției Servicii Publice îi încalcă dreptul de a dobândi cetățenia Republicii Moldova prin recunoaștere garantat de art.17 alin.(1) din Constituție, care imperativ statuează că cetățenia Republicii Moldova se dobândește, se păstrează ori se pierde în condițiile prevăzute de legea organică, la caz, prin Legea cetățeniei Republicii Moldova nr.1024 din 02 iunie 2000.

Conform art.12 alin.(2) lit.d) din Legea cetățeniei Republicii Moldova, sunt recunoscute ca cetățeni ai Republicii Moldova persoanele care și-au exprimat dorința de a deveni cetățeni ai Republicii Moldova și anume, persoanele care la 23 iunie 1990 locuiau legal și obișnuit pe teritoriul Republicii Moldova și care continuă să locuiască în prezent, condițiile pe care el integral le întrunește.

Cu toate acestea, refuzul Agenției Servicii Publice este întemeiat pe faptul precum că el nu a întrunit condiția domiciliului legal, obișnuit și continuu pe teritoriul Republicii Moldova la data de 23 iunie 1990 – până în prezent, pe când legea specială cert prevede că, persoanele care continuă să locuiască în prezent, adică în momentul actual, dar nu permanent în continuu până în prezent.

Pe lângă acestea, Regulamentul cu privire la procedura dobândirii și pierderii cetățeniei Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1144 din 21 noiembrie 2018, reglementează procedura de depunere și examinare a cererii privind dobândirea, redobândirea și pierderea cetățeniei Republicii Moldova, dar nu stabilește condițiile pentru dobândirea cetățeniei.

Totodată, conform art.38 alin.(1) din Codul civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are reședința obișnuită. Se consideră că persoana își păstrează domiciliul atît timp cât nu și-a stabilit un altul.

Documentele pe care le-a prezentat Agenției Servicii Publice și anume, certificatul nr.01/510 din 20 noiembrie 2019 (referitor la viza de reședință în perioada de studii) și

certificatul nr.395/84 din 22 noiembrie 2019 eliberate de Institutul Național de Politehnică din Odessa, Ucraina, confirmă faptul că în perioada de studii 30 septembrie 1991 - până la 01 iulie 1996 a avut viza de reședință temporară în căminul nr.XXX al Institutului Național de Politehnică din Odessa, Ucraina.

Potrivit art.38 alin.(3) din Codul civil, reședința temporară a persoanei fizice este locul unde își are locuința temporară sau secundară.

Totodată, reieșind din prevederile pct.104 lit.f) din Regulamentul privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.125 din 18 februarie 2013, cererea pentru înregistrarea la domiciliu sau la reședința temporară se depune personal. În cazul în care schimbarea domiciliului sau a reședinței temporare nu condiționează schimbarea actului de identitate, se admite depunerea cererii de către alte persoane, și anume, în cazul elevilor, studenților, masteranzilor, doctoranzilor, rezidenților și secundariaților clinici cazați *în cămine*, al militarilor care îndeplinesc serviciul militar în termen, precum și al persoanelor specificate la punctul 116 subpunctele 1), 3) și 4), cererea pentru înregistrarea la reședința temporară poate fi depusă prin intermediul reprezentantului serviciului responsabil de evidența locatarilor în încăperile locuibile sau prin intermediul unui angajat al instituției delegat cu asemenea atribuții.

Iar, potrivit pct.101 din același Regulament, înregistrarea persoanei la reședința temporară nu atrage după sine radierea obligatorie din evidența de la domiciliu.

Astfel, începând cu 30 septembrie 1991, are viza permanentă de domiciliu în or. XXXX, str. XXXX, ap. XXX, alte date care ar demonstra schimbarea locului său permanent de trai de la 24 decembrie 1991 - până la 25 septembrie 2005, nu există.

În contextul enunțat, Vasyliev Dmytro a solicitat admiterea acțiunii, anularea răspunsurilor Agenției Servicii Publice nr.02-2/211518 din 09 decembrie 2019, nr.11970 din 23 decembrie 2019, nr.02-V-317 din 15 ianuarie 2020 și nr.01/V-118/20 din 27 februarie 2020, cu obligarea Agenției Servicii Publice să examineze cererea sa de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă acțiunea depusă de Vasyliev Dmytro, ca neîntemeiată.

La 04 octombrie 2021, cu respectarea art.232 din Codul administrativ, Vasyliev Dmytro a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 06 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a prezentat motivarea apelului, (având în vedere că hotărârea integrală a primei instanțe a fost notificată apelantului la 18 noiembrie 2021 (f.d.93)), solicitând casarea hotărârii din 04 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost casată integral hotărârea din 04 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o decizie nouă de admitere a acțiunii depuse de Vasyliev Dmytro. Au fost anulate răspunsurile Agenției Servicii Publice nr.02-2/211518 din 09 decembrie 2019, nr.11970 din 23 decembrie 2019, nr.02-V-317 din 15 ianuarie 2020 și nr.01/V-118/20 din 27 februarie 2020 și obligată Agenția Servicii Publice să examineze cererea depusă de Vasyliev Dmytro privind dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere, cu

emiterea actului administrativ privind recunoașterea lui Vasyliev Dmytro ca cetățean al Republicii Moldova. Totodată, decizia respectivă nu s-a pus în executare din motivul executării acesteia după emiterea hotărârii primei instanțe.

La 18 iulie 2022, Agenția Servicii Publice, prin intermediul poștei electronice, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Vasyliev Dmytro. Totodată, recurenta a menționat că motivarea recursului o va prezenta ulterior după notificarea deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2022.

La 12 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Vasyliev Dmytro copia recursului depus de Agenția Servicii Publice, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, cu toate acestea intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință (f.d.146).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu actele cauzei și obiecțiile din referința depusă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) și (2) lit.e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2).

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit căroră procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul

caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

Conform art.96 alin.(1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Potrivit art.97 alin.(3) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

Din prevederile art.110¹ alin.(1) și (5) din Codul administrativ rezultă că, notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală. Confirmarea recepției notificării, emisă în mod automatizat de sistemul informațional sau de alt mijloc electronic de comunicație dedicat, probează notificarea

Potrivit art.114 din Codul administrativ, dacă o notificare a înscrisului, care îndeplinește condițiile de formă, nu poate fi probată sau dacă înscrisul a ajuns cu încălcarea prevederilor obligatorii de notificare, atunci acesta se consideră notificat din momentul în care într-adevăr a ajuns la persoana care urma să fie notificată.

Din actele cauzei rezultă că, la 13 iulie 2022 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat, în ședință publică, dispozitivul deciziei.

La 14 iulie 2022, la adresa electronică a Agenției Servicii Publice: *asp@asp.gov.md*, i-a fost notificată copia dispozitivului deciziei instanței de apel, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexată la actele cauzei (f.d.138).

La 18 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Agenția Servicii Publice a depus recurs (nemotivat) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Vasyliiev Dmytro. Totodată, recurenta a menționat că motivarea recursului o va prezenta ulterior, după notificarea deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2022 (f.d.139-142).

Se reține că, la 14 octombrie 2022, decizia integrală a Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2022, a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată: www.cac.instante.justice.md.

La 03 noiembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a notificat la adresa electronică a Agenției Servicii Publice: *asp@asp.gov.md*, copia deciziei integrale din 13 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexată la actele cauzei (f.d.143).

Cele menționate supra, atestă faptul că termenul de 30 de zile prevăzut la art.245 alin.(2) din Codul administrativ, pentru prezentarea motivării recursului, a început să curgă din data de 04 noiembrie 2022, ziua imediat următoare de la data notificării Agenției Servicii Publice a deciziei integrale a instanței de apel, care a expirat la data de 05 decembrie 2022 (luni) inclusiv.

În pofida celor enunțate, Agenția Servicii Publice nu s-a conformat prevederilor legale și nu a prezentat motivarea recursului în termenul legal prevăzut la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. Or, fiind cea interesată de soluționarea cauzei în ordine de recurs, recurenta Agenția Servicii Publice trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz, prin prezentarea motivării recursului în conformitate cu art.245 alin.(2) din Codul administrativ. Drept consecință, intervenind aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art.246 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ, de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art.24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Din cele constatate rezultă că, nerespectarea termenului de prezentare a motivării recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv a Agenției Servicii Publice care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu

bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale, inclusiv să-și verifice poșta electronică la intervale rezonabile de timp pentru a nu omite termenul legal de prezentare a recursului motivat. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, soluția de declarare a recursului depus de Agenția Servicii Publice drept inadmisibil, este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Agenția Servicii Publice, ca inadmisibil.

Conform art.230, art.245 alin.(2) și art.246 alin.(1) și (2) lit.e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Agenția Servicii Publice, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron